

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld. za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 0 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

O naših razmerah.

Večkrat se je že pisalo, da je mej vsemi slovenskimi kmeti gorenjski še najbolj zaveden, da ga je olika že precej obilazila in da je i v gospodarstvem in gmošnem odnošaji še na precej visoki stopinji. Res in ni res! Nedvoumno je, da je kmetijstvo sploh na Gorenjskem mnogo napredovalo, da nadkriljuje ostale kranjske kraje, da je tudi iz mest prineslo marsikaj dobro, pa i slabo zrnice. Tudi izobraženi so gorenjski kmetje, a ne vsi in sicer mnogo mnogo krajev je, kjer so kmetje še v baš istem položaji, kakor pred dvajsetimi leti. In to ni malo! Vse hvale vredni so nekateri trgi ali vasi, kjer so ljudje res že na precejšnji stopinji izobraženosti, kakor p. Bled z okolico. A tudi nekaj manj prestopnih vasij odlikuje se po svoji vnetosti za narodnost in zavednost. Pač graje vredne so pa nekatere župnije, kjer se nahaja še tako malo slovenskega duha, da se mora človek čuditi tej zaostalosti. Ljudje so še na prav nizki stopinji izobraženosti in mnogo celo mlajših je, ki ne umejo niti čitati niti pisati slovenske besede. Ne moremo sicer zameriti starejšim, ki šole še nikdar od znotraj videli niso, pač pa mlajšim do 20 leta, ki so celo po več let zahajali v učilnice in vendar ne poznajo — vsaj sedaj ne — več črk. Se ve da so izjeme — in kje teh ni! — a malo jih je. Če tudi se je za silo morda naučil čitati in pisati, toda kaj mu to hasne, ako svojega znanja ne goji, ako ostavivši učilnico, nikdar več ne čita nobene knjige! Pač pa taki mladeniči — in tudi ženske neso brez vse izjeme — ne zamude privaditi se pitju žganja, ki že od mladega zamori vse cvetje, tako da navadno hira in vene, dokler se popolnem ne posuši. Radi tega ni čudno, da so gorenjski fantje — nekaj ponos kranjskih vojakov — vedno slabejše postave, šibke rasti in nepravlega zdravja. To je baš žalostno in ako pristavimo še npravi propad, ki se širi mej prostim ljudstvom, nam zadošča.

Tudi Gorenjski kmetje so potrebni duševne hrane, kakor dolenski, in „Gorenjske novice“ prija bi baš tako gorenjskemu ljudstvu kakor „Dolenske novice“ dolenskemu ali „Mir“ koroškemu. Kmet je potreben duševne hrane, a sam si je ne zna

poiskati; in če ni podjetnikov, če ni vnetih mož za to, je težava. In kako so vneti taki „za narod vneti možje?“ Teško odgovarjati, da bi se komu ne zameril. Jednim se morajo priznavati res velike zasluge, a ti ne mogo biti povsodi; po drugih krajih pa, kjer takih v resnici podjetnih mož ni, neostaja, je jako slabo stanje v tem oziru. Mnogo je takih, mnogo, pravim, ki sicer pritrkavajo ob ljubezen svojega naroda, a nemajo je kar nič v dejanjih. Facta loquuntur. Koliko iztisov „Dolenskih novic“, koliko „Mira“, „Vrtca“ itd. bi se lahko razneslo mej prosto ljudstvo! A žalibože ni onega podjetnega duha, s kojim se narod naš večkrat po nepotrebnem hvalisa, in ko bi ga tudi kdo imel, ga k večjemu ne mara uporabljati, ker misli, da živi kmet i lahko brez olike, kakor je živel do sedaj. Mnogokrat pa je slučaj i ta, da nekaki elementi raji molče, nego da bi podpirali narodno stvar, ker jim vedno po glavi roji oni fanatizem, iskat brezverskega liberalizma tam, kjer ga ni, pri vsaki priložnosti in nepriložnosti kričati, da je vera v nevarnosti, kar je gola domišljija. Koliko takih besedij, kakor so „prostožidarstvo“, „brezverski liberalizem“, „pantejizem“, „materijalizem“, „fatalizem“ in drugi taki — izmi, so že pripravili v naše časnikarstvo in celo v književnost, izvijali in iztiskali na vse možne načine že itak malobrojne naše proizvođe in jim urivali ideje in nazore, kakeršnih si more izmisliti samo in le samo modra filozofska glava. Namesto da bi pospeševali razvoj našega literarnega delovanja, da bi podpirali naše vztrajne književnike, ki ne opravljajo samo svoje dolžnosti, ampak žrtvujo tudi kaj za svoj narod, namesto da bi s književnimi pripomočki širili oliko mej neolikane, navalé se na naše ljubljence pesnike, na naše spretné prozajiste in vpíjo: „kričajmo ga! pohujšuje naš narod“... Namesto da bi kazali hvaležnost svojim zaslužnim rojakom, namesto da bi se z njimi ponašali, je grde na vse možne strani, premeljó vse njihove obisti in je teptajo v prah

Tako je, gospoda, in sedaj vprašajmo: kdo je kriv? Kdo seje prepír mej omikance, da trpe ne-omikanci? Kdo more zreti z mirnim očesom tako ravnanje z našimi ljubljenci, kojim nismo morda vredni, da jim odvežemo jermena na njihovih črev-

ljih? Žalost mora obleteti vsakega pravega rodoljuba, če zre v naše politiško in književno življenje, kjer se prepírajo rodoljubi mej seboj, a tujec se reži in smeji v pest. To je tužno! A kaki so pri nas rodoljubi? Nemški listi imajo prednost pred slovenskimi, vzlasti če so ti nezavisni, in marsikojemu je ljubši konservativni Nemec (in ti so nam jako simpatijski, kakor je pokazal nedavno Lienbacher s svojo „zateklo glavo“) nego nezavisni Slovenec. Dokler bode nekojim fanatizem „iz principa“ več nego narodnost, tako dolgo se nam ni nadejati dobrega vspeha. Koliko velikih vasij je, koliko trgov, ki nemajo niti jednega narodnega društva. Kaka je, postavim, narodna zavest v Radovljici, kjer nosijo še vedno nemčurji zvonec, kakor bi bilo pred dvajsetimi in več leti, ne pa l. 1885. Ali res ni toli podjetnih slovenskih narodnjakov, da ne bi mogli spraviti skupaj vsaj kako bralno društvo ali da bi priredili včasih kako veselico? To je žalostno znamenje časa in dokler se ne bodemo v resnici s pravo radikalnostjo postopili dela, ki nas čaka, imel bode naš narod še vedno temno prihodnost.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 23. februvarja.

Kritični položaj na desnici **državnega zbora** se boljša, toda le počasi. Največ težave napravlja predloga o regulovanji rek na Gališkem. Poljaki silijo, da se ta stvar reši vsakako še v tem zasedanji in da naj vlada porabi ves svoj upliv, da bode ta predloga nespremenjena vsprejeta. Nemški konservativci pa še vedno ugovarjajo tej predlogi. Vlada je sicer odločno za to predlogo, a vendar se ne upa prav potegniti za njo, da ne pride v tako zadrego, kakor je pri pristojbinski noveli in pri zakonu o urejenji duhovenske plače. „Pokroku“ se poroča, da se državni zbor zaključí s prestolnim govorom. Kako dolgo bode še trajalo zasedanje, še ni določeno, najbrž bode skleneno še pred Velikonočjo. — Konservativni „Linzer Tagblatt“ se izreka proti prizadevanjem grofa Taaffeja ustvariti si srednjo stranko, katera bi šla povsod z vlado. Da se pa zboljša parlamentni položaj, priporoča ta list, da se izda pravičen narodnostni zakon. Tudi katolik se namreč veseli svoje narodnosti in je na njo ponosen.

V **ogerskem** državnem zboru se že dolgo bje govorniški boj za preosnovo gosposke zbornice.

LISTEK.

Stihotvorenja J. S. Turgeneva.

Pod tem naslovom prišla je v dežel petnajst pol obseajoča zbirka Turgenevljevih pesnij. Delé se te pesni v štiri dele. Prvi del obsega pesniške proizvode: „Paraša“, „Razgovor“, „Poměščik“ in „Andrej“; v drugem delu je 32 krajših pesnij, v tretjem so prevodi, v četrtem epigrami in odlomki, koje so našli v literarni zapuščini velikega genija. Nazadnje je še neki pregled let in onih listov, v kojih so bili izšli posamični proizvodi.

Ako motrimo pesnike in pisatelje raznih narodov, uvidimo večkrat, kako si je ta ali oni stekel nesmrtno slavo s svojimi nedoseženimi poezijami, v tem, ko se je na prozajiskem polji ponesrečil s svojo neokretno pripovedno Muzo. Kdo drugi zopet ni bil pesnik „po božji volji“ in če se je že s poezijo ukvarjal, mu je več kvarila nego poviševala njegovo slavo, ki si jo je pridobil na polji pripovednikov. In tak mož, ki si s svojo poezijo ni spletel lovorjevih vencev, pač pa dosegel v svetovni literaturi s svojim nedosežnim talentom pripovedovanja mesto

mej prvimi novelisti vseh časov in narodov, tak mož bil je J. S. Turgenev, najboljši ruski, najprvi slovenski pripovednik. Njegova slava na vrtu prozajist je znana po vsem širnem svetu in Turgenev je v resnici prvi svoje stroke v najnovejši literaturi.

Ves drug pa je Turgenev — pesnik. Znano je, da se i sam nikdar ni posebno pohvalno izraževal o svojih pesnih in v istini te ne bodo pomno žile slave otca svojega. Ako motrimo lirske začetne pesni Turgenevljeve, uvidimo, da se je moral jako boriti z obliko. In to slabo stran pesnikovo potrdé nam poznejši proizvodi njegovi, ki kaže še zmirom sem ter tja kako prisiljenost v obliki in ujemi. Oblika je, ako ne prva, vsaj jedna prvih svojstev dobrega poeta; ako je vsebina še tako izvrstna in umeteljno izpeljana, pa jej ne dostaja umeteljne ali vsaj primerne oblike, ne more nikdar čitatelja tako ogreti, kakor si želi.

Primerjaje poezije Turgenevljeve z onimi družih ruskih pesnikov na pr. Lermontova, Puškina in Nekrasova, nam je dosti razvidno, ka bi si ne bil Turgenev nikdar ustvaril svoje originalne oblike, kakeršno so si pridobili napominani poetje. A ne samo izvrstne oblike bi si ne bil prisvojil izvrstni prozajista, tudi spisal bi ne bil v resnici kaj izvr-

nega, s čemer se dičijo odlični pesniki, kajti pesnikova izvirstnost v obliki spaja se vedno z izvrstnostjo obsega in se obično javlja pred poslednjim (obsegom). Prispodobimo li Turgenevljevo „K. Venerě Medicejskoj“ in Lermontovljevega „Izmaela Beja“, nam je precej vse jasno. Turgenev jo je zložil v 20. letu, Lermontov v 18., in kaka razlika mej obema! Prvemu se vidi, da se je boril z rimami in je pilil, da si so kljubu temu dostikrat slabe in ta lov po ujemah se ve da tudi oslabi obseg sam in stere krila domišljije. Ves drugačen je drugi, kojemu rima gladko teče in nikjer ni videti nobene prisiljenosti, ampak pesnik doseže vse tako rekoč igraje. In prečitavši napominena proizvoda, ukrenemo lahko, kateri je imel poklic pesniški in kateri ne.

Dasi govorimo o težavi, s kojo je Turgenev zlagal pesni, vendar nečemo reči, ka ni imel daru pesniškega, koji je toli jasno in izvrstno pokazal v svojih prozajiskih spisih, ki nosijo slavo svojega stvarnika po vsem izobraženem svetu. In dobro je, ako človek pročita te mladeniške spise pisčeve, kajti oni so nam jasna slika mladosti njegove in tedanjih mislij njegovih. Na mnogih mestih nahajaš tudi že ono izvrstno posebnost, v kojoj se nam baš Turge-

Opozicija je že navela vse mogoče ugovore proti vladnej predlogi. Pred vsem se pa opozicijski poslanci potegujejo, da bi gosposka zbornica ohranila še na dalje svojo samostojnost in neavisnost od vlade. To vse se prav lepo sliši, a v praksi pa ne more roditi dobrega sadu! Mnenja o potrebi dveh zbornic so jako različna, a to pa mora biti vsakemu umljivo, da obe popolnem neavisični biti ne moreta. Ako je spodnja zbornica odločilna, kakor to zahteva vajo demokrati, mora biti pač neko sredstvo, da se zgornja prisili, da pritrdi njenim sklepom. Ako bi pa bila odločilna zgornja kakor bi bilo po želji aristokratov, se pa tudi mora spodnja prisiliti na kak način k prijenljivosti. Sicer bi se utegnili pri petiti, da bi gosposka zbornica zavrгла, kar bi zbornica poslancev sklenila ali pa narobe. Tako bi parlamentno delo ne moglo biti uspešno. Podobno bi bilo, kakor bi kdo v kolo voli spred in zadaj upregel. Voli bi vlekli na obe strani, voz bi pa stal na miru.

Vnanje države.

Generalni ravnatelj obratnega društva **srbskih** državnih železnic Amihon, dal je svojo ostavko, katera je tudi bila vsprejeta.

Rus i mejni komisar Lesar že nekaj dni biva v Londonu in se pogaja z angleško vlado zaradi meje mej ruskim Turkestanom in Afganistanom. Rusi hočejo, da se meja določi tako daleč na jugu, da vsi Turkomanci pripadejo k Ru iji. Gledati se pa tudi mora na narodnogospodarske pogoje. Tako so Salor-Turkomanci vedno imeli svoje pašnike še na jugu od Saraka. Iz tega kraja pa ta rod tudi dobiva sol. Te pašnike in solne zaklade morajo Turkomanci obdržati, sicer živeti ne morejo. Zato bode Rusija pustila Afganistanu vse strateške prednosti, oba izhoda vseh prelazov. „Times“ mislijo, da Anglija v tako urejenje meje nikakor ne more privoliti. „Pall Mall Gazette“, kateri list je lastnina novega kabinetnega člana Rosebury-a pa misli, da bi ta meja bila za angleške interese še dosti ugodna, ker bi bila še 12 nemških milj od Herata oddaljena. — Nekateri angleški listi poročajo, da tajni ruski agenti hodijo po Heratu in narod nagovarjajo, da se pridruži Rusiji.

Kakor se v „Neue Freue Presse“ brzojavlja iz Rima, **italija** misli odposlati še četrto ekspedicijo k Rudečemu morju. Ta ekspedicija bode štela 3000 vojakov, ki se bodo vzeli iz onih polkov, iz katerih se neso jemali vojaki za prve tri ekspedicije. S to ekspedicijo pojde tudi nekaj konjice in pogorskih topničarjev. Da se popolnijo stotnije, od katerih odidejo vojaki v Afriko, poklicalo se bode nekaj nadomestilnega moštva v aktivno službo. Tudi je baje v Rimu že določeno skleneno, da se Italija udeleži vojne v Sudanu, kar pa vladni krogi v Londonu še vedno zanikavajo.

Rumunija je odpovedala trgovsko pogodbo, katero je bila 1878. l. s Švicco sklenila na sedem let. Delijannis ni prevzel novega **grškega** ministerstva. Kralj ga je bil res večkrat zatega delj poklical k sebi in se pogajal z njim. Ta vodja opozicije je pa zahteval, da se razpusti zbornica. V to pa kralj ni hotel privoliti. Ker ni bilo nobenega drugega pripravnega moža, da bi prevzel vladno, je Trikupis po dolgem razgovorjanji s kraljem umaknil svojo ostavko.

Danes bode **afriška konferenca** proglasila nevtralityeto kongijske države, v četrtek se pa bode konferenca zaključila.

A Londonu se govori, da misli predsednik **angleškega** ministerstva Gladstone odstopiti zaradi slabega zdravja. Ta vest pa ni zanesljiva, kajti že večkrat se je govorilo o Gladstonovem odstopu, pa vselej se je pokazalo, da je to bila le želja opozicije. — Debata o predlogu, da se izreče vladi graja zaradi sudanske politike, kojega so stavili konservativci, se še ni začela, a se začne še le danes.

nev kaže neprekošenim mojstrom, nahajaš ono divno slikanje prirode, koje je znal on in le on tako nepresežno stavljati na papir in od kojega so prenapolnjeni vsi njegovi krasni spisi. To popisovanje narave kaže nam pisec že v svojih pesniških proizvodih; kako divno slika na pr. v pripovedni pesni „Derévija“ gozd, šumeč v večerni zarji in utihajoe v polutemi večera — — —

... toliko slyšen stuk
Koles ego telégi trjaskoj;
Vyl o it děvúška na nizkoe kry'co —
I na zorju gljadit... I krugloe lieo
Zardčelos aloj, jarkoj klaskoj.
Kačajas medlenno, s prigorka za selom
Ogromnye vozy spuskajutsja guskom
S pahučej danju pušnoj nivy;
Bégut, odčtye tumanom golobyja,
Stepej širokie razl'ivy.
Ta step — konca ej nét... razkinulas, lčit...
Struistyj večerok bčit — ne probčit...
Zemlja tomitsja, nebo mlčit...
I lč-a dl'nnaogo podermuty boka
Bagrjancem zolotym, i ropščet on slegka,
I utihet, i sinčet...

Kaka podrobnost in natančno opazovanje prirode! V istini, tako zna le Turgenjev.

V pesnih pisčevih nahajamo tudi posamične

Angleške čete v **Sudanu** so še vedno razdeljene v tri oddelke, a ti oddelki so se že toliko približali drug drugemu, da v sili lahko drug drugemu prihrane na pomoč. Zato pa nevarnost za angleške čete še nikakor ni odstranjena. Mahdi se njim približuje s 60.000 mož močno vojsko, in čudno bi ne bilo, ko bi jih pobil, predno jim dojde pomoč iz Indije. Indijski vojaki pridejo namreč še le drug mesec v Suakim in še le v aprilu na sedanje bojišče. Ali se bode pa Wolseley s svojimi 7 tisoč vojakov mogel toliko časa braniti, se ne more vedeti. Nevarnost za angleško vojsko je tem večja, ker se je bati, da njim za hrbtom bukne ustaja. Zato že glavno poveljništvo misli nazaj proti Egiptu umakniti svoj tabor.

Dopisi.

Z Dunaja 22. februarja. [Izviren dopis.] (Pismo Simona Gregorčiča.) Poročano je že, da so Dunajski Slovenci na Šumanov večer 12. t. m. izjavili pesniku Simonu Gregorčiču soglasno, iskreno priznanico. Naročilo se je odboru „Slovenije“, da to pesniku naznani s posebnim pismom. To se je tudi storilo in častiti pesnik razveselil je tukajšnje mladino slovensko z odgovorom, v katerem „Sloveniji“ piše besedo od besede:

Slavno društvo!

Vsem mojim mladim prijateljem v „Sloveniji“, kakor tudi drugim udeležencem „Šumanovega večera“ srčna hvala za iskreni izraz simpatij do mene, oziroma do mojega delovanja na polji poezije. Ostane vselej verni mladostnim vzorom svojim ter vedno vneti za vse, kar je dobro, lepo in blago in vzvišeno, da Vam mi starejši pozneje z veseljem, z zaupanjem, z mirnim srcem lahko odstopimo mesta, kjer smo mi delovali v krepkejših letih svojih. Bog z Vami!

Z bratskim pozdravom

Vaš

S. Gregorčič.

Gradišče, 18. februarja 1885.

Iz Celja 19. februarja. [Izv. dop.] Dolgo sem pričakoval kakega poročila iz našega mesta, toda prevarila me je nada, da se vender oglasi kdo. Posilila je tedaj meni pero v roko — ne kaka predpustna veselica, pač pa bi jo smel imenovati predpustno burko naših nemškutarjev, ako bi ne bila za nas tako žalostna — neka dogodka namreč, ki prav jasno priča o spravljivosti naših nemškutarjev. Pokazalo se je zopet junaštvo jednega Celjskih vitezov v boji zoper vse, kar je slovenskega. Pomislite vender — neki tukajšnji dijak se je predrznil — o zlodejstvo, o brezobzirnost, kar sapo mi zapira! — predrznil se je, pravim, na ulici vpričo nemških ušes govoriti — slovenski. Ne zasluži li, da bi ga tirali naravnost na vislice?! In vender nemška dobrosrčnost tega ni zahtevala, zadovoljila se je, da je dotični občutil železne pesti tukajšnjega kotlarja. Da se pa ta slavni čin ne bo pripisoval kakej napačni osebi, naj pravega junaka svetu naznamim s slavnim imenom Westermayer. — Toda čujte, kako nehvaležen je svet! Djak se pritoži pri okrajni sodnji in — o krivica! — Westermayerja so obsodili, da mora za to junaštvo plačati 20 gld. globe. Vender tudi trpin ni ostal brez plačila. Djak, revnih starišev sin, dobival je hrano pri oo. Lazaristih. Dobrohotni gospodje skrbeli so, da dijak to-

značaje, koje je pozneje jasneje naslikal in popolnil v svojih prozajskih spisih.

Epigrami so po vsem izvrstni in diči je zdrav humor, satirska stran pa se odlikuje s svojo finostjo in pikrostjo.

Najboljša izmej vseh pesnij, kar jih je prišlo izpod peresa otca „Lovčevih zapiskov“, imenovati se more pesen: „Andrej“, ki obsega 131 oktav in se razkroja v dva dela. Iz tega proizvoda uvidimo, da je bila pesniku — tedaj staremu 27 let — znana pesniška tehnika, ipak nam izdaja „Andrej“ na večih mestih svojega otca kot nepesnika, v tem ko se nekoja druga mesta odlikujejo s pravim poetskim talentom. Čitajoč „Andreja“ čutiš skoro, da se bojuje tu boj mej Turgenevom pesnikom in Turgenevom prozajisto. In v istini je pesnikovanju Turgenevljevemu ta proizvod nagrobica. Stvarnik „Otec in sinov“ dal je slovo svoji neubogljivi Muzi in spustil se je v prozajisko življenje, koje ga je povzdignilo više nego njegova neokretna Kamena, da goropadno više in moža nepesnika slavi vse svetovno razumništvo kot izrednega pripovednika in nedosežnega posnemalca prirode krasote. In pravo je pogodil.

G. B.

žitelj ne dobiva več hrane ondu, kjer jo je dobival do sedaj. Imen dotičnih gospodov nečem danes navajati. Čemu tudi? Saj živimo v razsvetljenem devetnajstem stoletji. Pa kako!

Iz mestnega zbora Ljubljanskega.

V Ljubljani 21. februarja.

Navzočnih je 19 odbornikov. Predseduje župan Grasselli in imenuje poverjateljema zapisnika odbornika Klein-a in Kolman-a. Vladika Strossmayer zahvaljuje se v jako prijaznem pismu za čestitko o priliki njegove 70 letnice. G. Anton Možek doposlal je o priliki smrti svojega starega očeta v svojem in svojega g. brata imenu 200 gld. za mestne reveže. G. župan mu izreka zato zahvalo.

Odbornik J. Hribar poroča v imenu finančnega odseka o občinskem proračunu za 1885. leto. Ustanovna zaklada ima potrebsčin 7683 gld. 60 kr., pokritja 7893 gld. 57 kr. torej prebitka 209 gld. 97 kr. Meščansko bolnišna zaklada ima potrebsčine 10.745 gld. 90 kr., pokritja pa 10.899 gld. 60 kr. torej preostanka 153 gld. 70 kr. Ubožna zaklada ima potrebsčin 26.106 gld. 61 kr., pokritja pa 16.358 gld. 53 kr. torej primanklaja 9748 gld. 8 kr., kateri se ima pokriti z doneskom mestne blagajnice. Poročevalec opazuje mej drugim k temu proračunu, da se mej prostovoljnimi doneski nahaja tudi letni donesek kranjske hranilnice z 2500 gld. Sicer je za leto 1883 in 1884 kranjska hranilnica izplačala mestu Ljubljanskemu le po 2350 gld.; a z ozirom na to, da jej je znano žalostno stanje mestne ubožne zaklade in ker ima na razpolaganje vsako leto izdatnih kapitalov za dobrodelne namene, upati je, da bode njeno ravnateljstvo za leto 1885 votiralo vsaj 2500 gl. za ubožno zaklado. Sicer pa so stroški ubožne zaklade tako veliki, da bi bilo celo opravičeno, ko bi se mestni magistrat obrnil do ravnateljstva slavne kranjske hranilnice s prošnjo: naj bi z ozirom na vedno naraščajoče potrebe za ubožne in glede na njeno plemenito požrtvovalnost zvišala dosedanje podporo ubožnej zakladi. Glede dohodkov za odkup novoletnih čestitk proračunjenih le na 250 gld. misli finančni odsek, da bi se ti dohodki v bodoče dali povišati, ko bi mestni magistrat sam prevzel spečavanje odkupnih listov. Za dohodke iz javnih predstav proračunilo se je 30 gld. Finančni odsek pa je prepričan, da bi se ti dohodki prav izdatno povišati dali in da bi bilo vsekakor opravičeno, ko bi se na korist ubožnej zakladi upeljal davek od javnih predstav in koncertov. Že leta 1884 je to poudarjal in mestni zbor je temu tudi pritrdil, letos pa zopet ponavlja ta predlog.

Za ljudsko šolsko zaklado proračunil je mestni magistrat potrebsčin 24.923 gld. 83 kr., pokritja 27.020 gld. tedaj prebitka 2096 gld. 17 kr. Od tedaj, ko je mestni magistrat sestavljal proračun ljudskošolske zaklade pa so se razmere izdatno in temeljito predrugačile. Glavni dohodek ljudsko-šolske zaklade bila je doslej 10% priklada k direktnim davkom, katero je mesto razpisalo za pokritje šolskih potrebsčin. Ta dohodek pa sedaj odpade, kajti zadobila je Najvišje potrjilo v deželnem zboru kranjskem sklenena postava z dne 14. oktobra 1884, vsled katere prevzame skrb za učiteljske plače deželna normalnošolska zaklada, ter se bode od novega leta 1885 od vseh v Ljubljani predpisanih direktnih davkov in državnih priklad pobirati imela za to zaklado 10%-na priklada. Mestu tedaj odpade skrb za učiteljske plače ter mu ostanejo pokrivati le še šolske potrebsčine, a ob jednom izgubi tudi pravico pobirati za šolske namene dosedanje 10% priklado od direktnih davkov. Z ozirom na to usiljevalo se je finančnemu odseku samo od sebe vprašanje, bi li glede na te izpremenjene okoliščine kazalo, da bi se še na dalje vodili posebni računi o ljudsko-šolske zakladi in ali bi morebiti ne bilo pripravniješe in krajše, ko bi se to opustilo ter se dohodki in stroški ljudskega šolstva uvrstili mej dohodke in stroške mestne glavne blagajnice. Ker so dohodki za pokritje stvarnih potrebsčin ljudskega šolstva jako neznatni, — obstoje namreč iz učnine, za katero pa se bode redkokrat prejelo čez 2000 gld. — in bode vsled tega nedostatek morala pokrivati mestna glavna blagajnica iz svojih tekočih dohodkov, odločil se je finančni odsek po zrelem posvetovanji za to, da se posebno upravljanje ljudsko šolske zaklade od 1. januarja 1885 l. na dalje opusti, ter da se za to proračun uredi tako, da se potrebsčine in pokritje za ljudsko šolstvo postavijo v proračun mestne glavne blagajnice.

Za mestno glavno blagajnico proračunil je magistrat rednih in izrednih potrebščin 153 212 gold. 68 kr., pokritja pa rednega in izrednega 149.810 gl. 12 kr., torej nedostatka 3.402 gld. 56 kr. Potrebščine so v glavnih potezih sledeče: Za davke 1358 gld. 39 kr.; za ustanove 2436 gld. 89 kr.; potrebščine za ljudske šole: Za prvo mestno peterorazredno deško šolo 722 gld.; za drugo peterorazredno mestno šolo 1090 gld.; za mestno peterorazredno deško šolo 980 gld.; za nunsko sedmerorazredno šolo 465 gld.; za ljudsko šolo na barji 465 gld.; za obrtno pripravljalsko šolo 680 gld.; za c. k. mestni šolski svet 65 gld.; za okrajno učiteljsko knjižnico 30 gld.; za nemško deško ljudsko šolo 665 gld.; za nemško dekleško ljudsko šolo 665 gld.; za realko 2483 gld. 33 kr.; za obrtniško šolo 521 gld.; za modelirsko šolo 25 gld.; za prvo mestno slovensko otročje zabavišče 1199 gld. Za doneske predlaga finančni odsek: Živinozdravnišnici 63 gld.; trgovinski in obrtniški zbornici za stanovanje 173 gld.; za botanični vrt 105 gld. strelskemu društvu 26 gld. 25 kr.; otročje bolnici 300 gld.; Glasbenej Matici 500 gld.; Filharmoničnemu društvu 200 gld.; ubožnej zakladi 9748 gld. 8 kr. Finančni odsek pa razen tega še predlaga, da se z ozirom na uspešno in za slovensko narodno šolstvo jako imenitno poslovanje društva „Narodna šola“ in z ozirom na male dohodke tega koristnega društva, ki obdaruje tudi revne učence in učenke mestnih ljudskih šol s šolskimi potrebščinami, dovoli temu društvu donesek 200 gld.

Podžupan Vaso Petričič predlaga, naj bi se mej doneske uvrstil tudi po mestnega zbora sklepu že obljubljeni donesek za gradnjo muzeja „Rudolfina“ to je 5000 gld., čemur mestni zbor jednoglasno pritrdi.

Za plače magistratnih uradnikov je proračunjeno 16.425 gld., za osobne doklade uradnikov 500 gld.; za petletnice 770 gld.; za adjuta 800 gld.; za plače slugam, njih petletnice in za dneve 7735 gld.; za funkcijske pristojbine 1636 gld.; za nagrade in podpore 1100 gld.; za deputata in reluta 680 gld.; za potne stroške 400 gld.; za pisarnične in uradne stroške 3465 gld. V tem znesku je tudi 1000 gld. za tiskovine. Ko je finančni odsek poročal o svojem času o proračunu za leto 1884, vsprejel je bil nanj za tiskovine 500 gld. več, nego je nasvetoval magistrat in sicer z izrečno motivacijo, da se dajo vse tiskovine, v kolikor se to do konca leta 1883 ni še zgodilo, takoj preskrbeti v slovenskem jeziku. Stavil je tudi v tem smislu predlog in mestni zbor ga je brez ugovora jednoglasno vsprejel. Zato se pa zdi finančnemu odseku dolžnost, opozoriti o tej priliki, da mestni magistrat ni ničesar storil, da bi se bil ta jednoglasni sklep mestnega zbora izvel, kajti mnoge tiskovine so že jedino le nemške, ter se slovenskim mnogokrat nemškega jezika popolnem nezmožnim strankam izdajajo jedino le v nemškem jeziku, ko da bi Ljubljana ne bilo glavno mesto slovenske kranjske dežele in ko da bi Slovenci ne imeli pravice zahtevati jezikovne ravnopravnosti celo v samoupravnih zborih. Pa tudi napisi nad mestnimi uradi so vedno le izključno nemški, dasi je tudi o priliki, katero je poročevalec g. Hribar prej omenjal, skleneno bilo, da morajo biti slovenski in nemški. Ker je bilo v jednom celem letu — ako mestni magistrat na to v naravnej pravici utemeljeno stvar ni prej iz lastne inicijative že mislil — časa dovolj, da bi se bil izvršil sklep mestnega odbora zavoljo slovenskih tiskovin in slovenskih uradnih napisov, in ker je to že drug slučaj, da mestni magistrat ni izvršil sklepov, tikajočih se načelnih, narodnih naših pravic, primoran je finančni odsek izrekati zavoljo takega ravnanja obžalovanje in svojo nevoljo in bode slavnemu mestnemu zboru predlagal, da ponovi vlanski svoj sklep o tej zadevi.

Župan Grasselli opomni, da so se po malem že naročile slovenske tiskovine, vse sicer še ne, a v kratkem se bode i to izvršilo. Da se neso uradni napisi še razobesili, temu je uzrok, da so se po organizaciji pričakovale premembe uradov, torej se je hotelo čakati, da se i v tem smislu ustreže. Za iste urade pa, o katerih se je znalo, da ostanejo, so napisi naročeni in se že izdelujejo ter bodo v kratkem gotovi, za druge pa se hitro naroče.

Odbornik Hribar trdi, da bi se bili uradni napisi že davno lahko napravili. Vsaj ni treba, da prvi mestni inženir pri tem posreduje. Volilci so nejevoljni, da je vse pri starem in vse to gre le na rovaš narodne stranke.

(Konec prih.)

Domače stvari.

— (K volitvam v trgovinsko zbornico.) „Narodni centralni volilni odbor“ sklical je pretekli četrtek shod, pri katerem se je pogovarjalo o volitvah v trgovinsko zbornico in so se postavljali kandidatje. Glede tega shoda opomniti nam je sledeče: Kakor čujemo od več strani, razpošiljala so se vabila prepozno. Večina volilcev dobila je vabila še le v četrtek zjutraj in marsikateri, ki bi se rad, se ni mogel udeležiti shoda, ker je že prejšnji dan določil svoja opravila za četrtek. Naj bi se torej vabila v bodoče vsaj 48 ur pred shodom razpošiljala. Kar se pa tiče kandidatov samih, opaža se, da sta se dva posebno inteligentna in sposobna dosedanja člana odstranila, ko bi se vendar tudi v tej zadevi moralo v prvi vrsti gledati na sposobnost, potem še le na političsko pravoslavnost. Tudi se nam ne zdi posebno prikladno, da se mej kandidati za trgovinsko zbornico stavi državni poslanec. Priznavamo, da ima vso sposobnost za trgovinske zbornice odborštvo, a časa nema, da bi se sej udeleževal, ker mora vsaj polovico leta bivati na Dunaji. To bi se vendar moralo jemati v poštev, ker je itak navadno, da prihaja le pičlo število članov k sejam.

— (Slovstveno zabavni večer.) Minulo soboto zbralo se je 34 članov, katerim je predsedoval g. Valentinčič. Čital pa je g. Ivan Hribar o svojem bivanju v Djakovem in o izletu v sosednje vasi, kjer je videl in čul prezanimive „Lelje“ in zapisal par narodnih pesnij, katere so se pri tej priliki pele. Berilo vzbudilo je splošno pohvalo in ker se bode to berilo tiskalo, preverili se bodo čitatelji, da je bila pohvala zaslužena.

— (K slavnosti Metodovi na Velegradu) popelje se, kakor se nam poroča z Dunaja, tudi „Slovansko pevsko društvo na Dunaji“, da se udeleži koj prvega praznovanja, v Velikonočne praznike, v 5. in 6. dan aprila meseca. Ker to krasno društvo zbira v sebi vseh Slovanov pevce, bode jako lepo, da bode tista dva dni praznoval se spomin Metodov ob jednom in na istem mestu po zastopnikih celega slovanskega naroda. Da bode društvo poveljevalo slavnost tudi s petjem svojim, to se umeje samo po sebi. Z njim ido tudi drugi Slovani Dunajski, zlasti mislimo, da se k temu posebnemu vlaku pridružijo tudi tisti slovenski vseučiliščniki, katerim ne kaže avgusta meseca hoditi iz Ljubljane s slovenskim vlakom.

— (Častno občanstvo.) V seji zastopa občine Dedendolske na Dolenjskem dne 22. t. m. bili so vsled njih zasluga za občino jednoglasno častnimi občani imenovani gg.: Matija Grill, c. kr. okrajni glavar v Litiji, Peter Gilly, poštar v Višnji gori in Andrej Kurent, c. kr. cestni mojster v Višnji gori.

— (Deputacija uradnih slug pri cesarji.) Uradni in šolski slugi, kar tudi jetniški pazniki iz Kranjske, Štajerske in Koroške odposlali so kot deputacijo Ferdinanda Halleja in Dragotina Tyberga do našega cesarja s prošnjo za povišanje plač. Presvitli cesar je 19. t. m. prav prijazno vsprejel deputacijo ter opomnil, da je stanje uradnih slug sploh po vseh kronovinah zboljšanja potrebno, da bo to zadevo presodil in se na njihovo prošnjo po možnosti oziral.

— (Vabilo) k prvemu občnemu zboru slovensko-katoliško političnega društva „Pozora“ v Ptuj dne 2. marca t. l. ob štirih popoldne v „Narodnem domu“. Dnevni red: 1. Volitev predsednika. 2. Volitev odbora. 3. Posameznosti. K temu zboru uljudno vabi

za osnovalni odbor:

Božidar Raič.

— (Umrli) je v soboto po noči g. J. Janeš, posestnik tovarne za usnje v Ljubljani v 68. letu svoje dobe.

— (Društvo zdravnikov na Kranjskem) zboruje 25. t. m. s sledečim sporedom: A. Notranje zadeve. Podeli se ustanova Löschner-ja, torej mora biti navzočnih po društvenih pravilih vsaj 12 članov. Voli se poslanik v mestni zdravstveni svet. B. Predavanja: a) Ravnatelj otroške bolnice, dr. Kovač: o rabi „Jodäthyl-a proti kroničnemu kataru srednjih ušes“, b) dr. Gregorič: o „ženski boleznih: „Endometritis fungosa“, kako nastane in kako se zdravi, ter navaja slučaje iz prakse, c) I. Mayer, okrajni ranocelnik iz Planine: o „Cocain-u“, o „davicu“. Razgovarja se potem o slednji bolezni.

— (Slovenski vseučiliščniki) nameravajo napraviti slavnosten shod letošnje velike počitnice v Ljubljani ali v kakem drugem slovenskem mestu. Pogovori o tem teko sedaj mej akad. društvoma „Slovenija“ na Dunaji in „Triglavom“ v Gradcu.

— (Šola in poštne hranilnice.) Poročali smo, da je poštno-hranilni urad vladi nasvetoval, naj bi učitelji šolski deci hranili in vodili knjižice hranilnične. Na to pa je izjavilo naučno ministerstvo, da bode rado podpiralo po svojih organih poštno-hranilnično stvar, da bode tudi z naprej učiteljstvu nalagalo, naj otrokom ne pozablja priporočati poštne hranilnice. Toda drugih nasvetov, tako zlasti nasveta, da bi učitelji sami preskrbovali račune v poštno-hranilničnih knjižicah, ministerstvo odobriti in izvršiti ne more, ker imajo učitelji posla dovolj s svojim prvim poklicem, z naukom in vzgojo in jim ne gre nakladati še drugih nalog. Sicer pa se je pokazalo, da že sedaj šolarji ljubijo in uporabljajo prekristno poštno-hranilno upravo, ker več kot polovico poštno-hranilnih ulog je — šolarskih.

— (Učiteljsko društvo za Ptujski okraj,) ki pridno deluje za razvitek našega šolstva je imelo 12. t. m. svoj občni zbor. Iz letnega poročila se je razvidelo, da je bilo delovanje v minulemu letu marljivo in vsakako napredovalno. Društvo šteje 42 udov, mej temi 4 častne in 2 izvanredna. Stanje društva je dobro. V novi odbor so se jednoglasno izvolili: gg. France Žihar predsednik (tretjekrat), Tomaž Romih podpredsednik, Kolarič Matija in Porekar Tone zapisnikarja, Šimen Krajnc denarničar, Ivan Kavkler knjižničar, Domitijan Serajnik, Janez Možina in Franjo Šijanec odborniki. Za pregledovalca računov gg. Franjo Suhar in Anton Vidovič. Društvo je pristopilo k „Slovenskej Matici“ in k „Glasbenej Matici“.

— (Statistični centralni biro v ministerstvu trgovinskem.) Poroča se, da vlada še v tej zborbi predloži zakon o ustanovitvi centralnega statističnega urada, ki bode sestavljal trgovinsko statistiko za Avstro-Ogersko. Mudi se to zategadelj, ker bi sicer statistična dela mogla se pričeti še le s 1. dnem januarja 1887. Poleg te predloge pa pride še druga, zakon namreč, da se bodo pobirale „statistične pristojbine“ od sleharnega blaga, ki iz tujih dežel k nam prihaja ali pa ima pot čez našo državo.

— (V kranjske hranilnice) pisarnah našla se je zadnje dni precejšnja vsota denarjev. Kdor jo je izgubil, naj se oglasi pri mestnem magistratu.

— (Velik pretep) bil je včeraj na Poljanskem nasipu. Tepli so se delavci iz predilne tovarne in hlapci.

— (Roparja morilca,) 18letnega Peter-nela, ki je v Tolminu in v Radovljici izvršil roparske umore, pripeljali so žandarji zadnjo soboto na Žabjak.

— (Tatvine.) Hišnemu posestniku g. Oroslavu Dolencu v Gledaliških ulicah ukral je včeraj po noči neznan tat kljuko hišnih vrat, vredno 4 gld. Hlapcu v gostilnici „pri Maliči“, spečemu v hlevu, ukral je neznan tat novo črno suknjo.

— (Iz Ptujja) se nam piše: Nesrečni zajci so letošnje hudo zimo porabili v to, da so daleč okoli Ptujja, kjer je lansko jesen največ sadja bilo, skoraj vsem posestnikom pohrustali skorjo z mnogih mnogih jablan. Škoda je ogromna. Posestniki sedaj tožujejo najemnike lova, katerim pa se ne bode veliko škode na mošnji zgodilo, ker imajo že svoje strijce. Najbolje so storili oni, ki so drevesca dobro s slamo obvezali, kar je boljše, nego vsa druga varstva. Zmiraj pač same nadloge! V prihodnji hudi zimi morajo najemniki lova zajcem smodk kupiti ali pa kavo kuhati, ako druge hrane za njih nemajo, da bodo naše teško vzgojeno sadno dreveje v miru pustili.

— (Akad. društvo „Slovenija“.) Piše se nam z Dunaja 21. t. m.: V včerajšnjem zboru imela je „Slovenija“ dopolnilne volitve v svoj odbor in izbrani so gg.: Stud. jur. Jos. Kušar, predsednikom, stud. jur. Konr. Janežič tajnikom, stud. jur. Jos. Barle denarničarjem, stud. phil. Jos. Kržišnik knjižničarjem in stud. jur. Vlad. Janzekovič odbornikom. — Potrdil se je v tem zboru tudi opravilnik za novi „odsek literarni“, ki bode jutri imel svoj prvi shod.

— (Največje dohodke so imele na Kranjskem leta 1883 sledeče pošte):

Ljubljana (88.677 gld.), Tržič (6620), Domžale (5438), Novo mesto (4810), Postojna (3942), Krško (3924), Kranj (3483), Kočevje (3444), Rakek (3394), Kamnik (3177), Bled (3177), Škofja loka (3103), Zagorje (ob Savi) (2696), Metlika (2585), Idrija (2515), Ilirska Bistrica (2397), Črnomelj (2159 gld.)

— (Banka „Slavija“) sklenila je v mesecih oktober, november in december 1884 10.863 novih zavarovanj za 15.852.817 gld. 46 kr. kapitala ter je za to prejela 454.630 gld. 15 kr. zavarovalnine. Denarni promet osrednje blagajnice iznašal je 2.116.300 gld. 48 kr.; v posojilnicah bilo je v tem času naloženih 287.898 gld. 73 kr., na zemljišča pa posojenih 569.738 gld. 98 kr. Za škode plačala je v navedenih treh mesecih 218.931 gld. 5 kr. Gasilne brizgalnice dobilo je pet občin. Od 1. januarja do 31. dec. 1884 bilo je v vseh oddelkih na novo sklenenih 65.230 zavarovanj za 74.626.913 gld. 64 kr. kapitala, za kar se je plačalo 1.803.803 gld. 19 kr. zavarovalnin in postranskih plačil. Za škode se je izplačalo 707.089 gld. 76 kr. K samoupravnim društvom oglašilo se je do konca decembra 1884 že 1294 članov, ki so skupno zavarovali 174.397 gld. 12 kr. pokojnin, in za to obvezali se uplačati 683.946 gld. 25 kr. Zastopniški pokojninski fond pomnožil se je do konca l. 1884 na 48.600 gld. 34 kr. v gotovini in efekti.

— (Razpisana) je služba učiteljice za ročna dela na okoliški šoli v Ptuji in na Hajdinski šoli 1/4 ure oddaljeni. Letna plača 210 gld. Prošnje do 28. t. m.

— (Razpisano) je mesto c. kr. okrajnega sodnika v Tržiči. Prošnje do 8. marca t. l.

Telegram „Slovenskemu Narodu“:

Budimpešta 23. februarja. Zbornica poslancev vsprejela je glasovanjem po imenih preosnovno gosposke zbornice z 233 proti 157 glasom kot podlago za specialno debato ter zavrgla vse protipredloge.

Razne vesti.

* (Matejko), slavn poljski slikar, slika sedaj, kakor poročajo poljski listi, velikansko podobo, katerej je predmet devica Orleanska. Vrhu tega pripravlja ta umetelnik vsled naloga českega državnega kluba krasno sliko sv. Metoda za zastavo, namenjeno svečanosti Velegradskeje.

* (Razstrelba) Iz Solnograda se 21. t. m. brzojavlja: V Glasenbachu razpršili sta se v zrak včeraj zvečer ob desetih, dve 30 korakov narazen stoječi stopi za smodnik lastnina Dragotina Fruhstorferja. Stopi razstrelili sta se na tisoč koscev, katere je vrglo daleč okrog sem in tja, Sicer ni bil nikdo poškodovan. Pok bil je toli silen in močan da se je v 1/4 ure oddaljenem tukajšnjem gledališču prav razločno čul. V Glasenbachu, Glasu in Elsbethenu je veliko oken porušeni.

* (Zraščena dvojčka.) Soproga nekega kupčijskega potovalca povila je 17. t. m. v Opavi dvojčka in sicer dve deklici, kateri sta, kar se jako redko zgodi, na prsih vkupe zraščeni. Trupli dvojčkov, ki sta živa porojena precej umrla, imata prav normalno rast in velikost. Pri porodu prisotna zdravnik, mestni fizik dr. Kunc in dr. Rahenstroth, poslala bosta mrtveca Dunajskeje kliniki.

* (Priatelj lepote.) V Levovu umrši meščan Kochman volil je mej drugim vsoti 1000 in 500 gld. kot darili dvema najlepšima meščankama iz Levova z opazko, da za ti darili prosil lahko vsaka deklica, ne oziraje se na svojo nramnost. Levovski deželni odbor ima sedaj kot izvrševatelj poslednje volje pokojnikove jako težek posel pri razpisu in razdelitvi teh izrednih daril.

* (Preki sud.) 14. t. m. ob osmih zjutraj sešel se je v velike vojašnici v Serajevu preki sud, da je sodil zaradi roparskega umora zatoženega Nikolo Vidovića, vulgo Rabića. Zločinec, 30 let star, katoliške vere in iz Fojnice doma je na ceste v Busovaco na prigovarjanje neke še ne poznate osebe z jednim kgr. teškim kamnom ubil turka Alijo Satko, ki je po istem potu korakal s svojo tovarno živali, ter ga oropal njegovega imetka obstoječega iz pasu, srebrne ure in gotovega denarja 27 gld. Ker je zlodejec svoje hudodelstvo sam priznal in ni bilo pri umoru nikake priče prisotne, trajala je obravnava komaj tri četrt ure in sicer radi visokega snega v sobi velike vojašnice ter se je končala s smrtno obsodbo na vislicah. Ko je obsodbo potrdil fml. pl. Bouvard, peljali so zlodejca, kateremu se je mej tem pridružil mestni župnik, na dvorišče in mu ondu objavili smrtno obsodbo, potem so pa precej korakali ž njim na Vratnico, na morišče. Ob tri četrt na deset izročil je jetničar obsojenca rablju, kateri je s pomočjo konjedirca Žnideršića žalostni posel nečuvno naglo in točno izvršil. Čez 7 minut naznanil je že polkovni zdravnik navstalo smrt ubo-

zega grešnika. Prav kratak ogovor mestnega župnika in jeden „oče naš“ končala sta žalostno delo, katero je gledalo malo, večinoma avstrijskega občinstva. Kdor ni bil prisoten, nema nikakega pojma o popolnem miru in redkej brezbriznosti zločinčevej. Ne le, da je, ko so ga peljali na dvorišče, prižigal cigareto, tudi po naznanilu smrtne obsodbe se ni nikakor spremenil ter še celo vešala opazoval jako hladnokrvno in brez čuvstva, ko bi bila kak prav navaden les, kateri ga čisto nič ne zanima.

* (Čevljiček kraljice Dragotine Matilde.) Nek starinar iz okolice Hjönnig-a v Danskej hrani čevljiček, ki je bil nekaj last nesrečne kraljice Dragotine Matilde, sestre Jurija III., kralja angleškega in soproge Kristijana VII. Lepo in mlado kraljico so po padci Struensee-jevem zaprli in pozneje iztirali v Celle, kjer je revica po nedolžnem preživela obilo žalostnih let. Beli atlasov čevljiček je pa tudi istinito toli majhen, tako ozek in špičast, da človek nikakor ne ume, kako bi mogla človeška noga v njem hoditi. To čudno in majhno obuvvalo vsekako spričuje in potrjuje dogodek o kraljičinih čevljičkih. Pripoveduje se namreč, da je kraljici nekega dne na stopnjicah spodletelo in da je padajoč priletela ravno v naročaj mlademu dvorniku, ki je bil toli srečen, da je kraljico prestregel in ujel. A zlobni jeziki neso smatrali to slučajno objetje za toli nedolžno stvar. Kljub vsemu zatrevanju svoje nedolžnosti moral je mladi kavalir iz službe in iz dežele v prognanstvo. Ko je pa čez dolgo prišla resnica na dan, poklicali so dvornika zopet iz tujine na kraljevi dvor ter mu dovolili, naj si izvoli za svojo preveliko krivico, katero je pretrpel, kako milost kot odškodnino. Ponosni in galantni dvornik prosi le za one čevljičke, katere je kraljica nosila v dan grozne nesreče. Dali so mu jih z zlatimi cekini napolnjene.

* (Kdaj se pričinja pri ženski starost?) To kočljive vprašanje razmotaval in reševal je zadnjič nežni spol sam v mnogobrojnej družbi pri tretji čaši predrage kave — ženskam toli priljubljene pijače. Čula so se razna mnenja. Mlada lepa gospa je rekla: Ženska je stara, kadar ne more več vzbujati nikake ljubezni; druga trdi: s prvim sivim lasom; tretja pravi: pri birmi svojega najstarejšega otroka. In tako drdralo je dalje in dalje naglo uganjanje liki urnemu ropotanju v mlinu, dokler mlinar ne zatvori vode s zatvornico. Srebrnosiva in belolasa, a še vedno ponosna 60 letna starka, v katere 60 letni rojstni dan se je bila zbrala omenjena mnogobrojna ženska družba, pozvana bila je naposled za sodnico in rešiteljico imenitne uganjke. „Stara mama, povejte nam Vi, kdaj se pričinja ženska starati?“ kriči staro in mlado žanstvo. Siva starka nekoliko pomišlja, potem pa prav nejevoljno reče: „Kakor bi jaz to vedela, — kaj tacega vprašajte kako staro gospo!“

Zahvala.

Vsem, ki so pri veselici dne 15. svečana t. l., osnovanaj v korist revnih šolskim otrokom, blagovolili sodelovati pri petji in deklamacijah, kakor tudi vsem domačim in tujim udeležencem te veselice, ki so s svojimi obilnimi darovi pripomogli k lepemu dobičku, izrekam v svojem in v imenu revne šolske mladine najtoplejšo zahvalo.

Krajni šolski svet na Golu,

dne 21. svečana 18-5.

Leopold Punčuh,
predsednik in učitelj.

Tuji:

22. februarja.

Pri Stenu: Osostovica z Dunaja. — Wottaver iz Grada. — Šešerko iz Celovca. — Vidic z Dunaja.
Pri Matije: Baller z Dunaja. — Schenk iz Trsta. — Bergstein z Dunaja. — pl. Herzmann iz Gorice. — Jank, Winterscholler z Dunaja.

Tržne cene v Ljubljani

dne 21. februarja t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	6 83	Špeh povojen, kgr.	— 66
Rež,	5 53	Surovo maslo,	— 85
Ječmen,	5 20	Jajce, jedno	— 25
Oves,	3 25	Mleko, liter	— 8
Ajda,	4 71	Goveje meso, kgr.	— 64
Proso,	5 86	Telečje	— 6
Koruz,	5 53	Svinjsko	— 52
Krompir,	3 20	Koštrunovo	— 36
Leča,	8	Pišanec	— 50
Grah,	8	Golob	— 18
Fižol,	8 50	Seno, 100 kilo	— 196
Maslo,	94	Slama,	— 178
Mast,	82	Drva trda, 4 metr.	840
Špeh frišen,	52	„ mehka, „	560

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
21. febr.	7. zjutraj	729 46 mm.	4-4° C	sl. zah.	obl.	0-00 mm.
	2. pop.	732 21 mm.	9-8° C	sl. jz.	obl.	
	9. zvečer	734 69 mm.	5-8° C	sl. zah.	obl.	
22. febr.	7. zjutraj	737 70 mm.	0-6° C	sl. vzh.	obl.	0-00 mm.
	2. pop.	743 34 mm.	2-0° C	sl. vzh.	obl.	
	9. zvečer	743 98 mm.	0-4° C	sl. vzh.	obl.	

Srednja temperatura 4-7° in 1-0°, za 7-1° in 1-3° nad normalom.

Dunajska borza

dne 22. februarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	83 gld. 60	kr.
Srebrna renta	84	10
Zlata renta	107	30
5% marena renta	99	40
Akcije narodne banke	866	—
Kreditne akcije	306	—
London	124	25
Napol.	9	80
C kr cekini	5	81
Nemške marke	60	50
4% državne srečke iz 184	250 gld	127
Državne srečke iz 1861	100 gld.	174
4% avstr. zlata renta, davka pr. sta.	107	25
Ogrska zlata renta 6%	—	—
„ 4%	98	55
„ papirna renta 5%	94	15
5% štajerske zemljišče odvez obliq	104	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld	115
Zemlj. obliq avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	123	—
Prior obliq Elizabetine zapad. železnice	112	40
Prior obliq Ferdinandove sev. železnice	105	75
Kreditne srečke	100 gld	178
Rudolfove srečke	10	19
Akcije anglo-avstr. banke	120	107
Tramway-društ. velj 170 gld a v	216	—

V „NARODNI TISKARNI“ v LJUBLJANI

je izšel in se dobiva:

Knez Serebrjani.

Roman. Spisal prof. A. K. Tolstoj, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 609 strani. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Lapajne:

Zgodovina štajerskih Slovencev.

Cena 1 gld. 20 kr.

Dobiva se v Ljubljani pri knjigovezu Dežmanu in v Katoliški bukvarni. (92—2)

Učenec,

star 13—16 let, ki zna slovensko in nemško, vsprejme se takoj v špecerijsko prodajalnico. Več pri opravištvu „Slov. Naroda.“ (95—2)

V najem

se dá takoj v Ljubljani najlepši

magazin,

poleg tega tudi

(101—1)

šupa in lepa klet

na Dunajskeje cesti št. 25.

Prava marzeilska galerta

je najgotovše, najhitreše in najcenejše sredstvo za čiščenje in zboljšanje vina in jamči se za najboljši uspeh; dobiva se pri

(30—13)

A. HARTMANN-u,

v Ljubljani, Tavčarjeva palača.

Extrait de Noix

du Dr. Thomson.

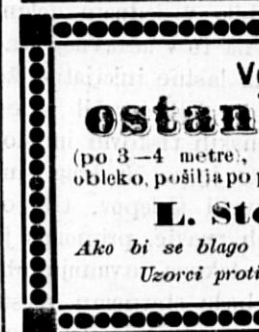
Sredstvo, ki daje sivim lasem v 14 dneh prejšnjo barvo; ne barva niti kože, ne perila, temveč samo lase. Ako se hoče sive ali rdeče lase takoj črno ali rujavo pobarvati, treba je samo mojega

Extrait de Noix de Galle.

Cena lončku: Extrait de Noix 3 gld., Extrait de Noix de Galle 2 gld. 50 kr. (720—4)

Zaloga v Ljubljani pri Edvardu Mahr u, parfumerji.

Velika partija 1 (788—82)

ostankov sukna

(po 3—4 metre, v vseh barvah, za polno možko obleko, pošilja po poštne povzetji, ostanek po 5 gl.)

L. Storch v Brnu.

Ako bi se blago ne dopadalo, se more zamenjati.

Uzorec proti pošiljatici marke za 10 kr.

Mejnarodna linija.
Iz Trsta v Novi-Jork naravnost.

Veliki prvorazredni parniki te linije vozijo redno v Novi Jork in vsprejemajo blago in potnike po najnižjih cenah in z najboljšo postrežbo.

V NOVI-JORK. — Odhod iz TRSTA.

Parnik „Teutonia“, odhod okolu 15. dne marca 1885. Kajuta za potnike 200 gold. — Vmesni krov 60 gold.

Potniki naj se obrnejo na

(20—26)

J. TERKULE,

generalnega pasažnega agenta,

Via dell' Arsenale Nr. 13, Teatro Comunale, v Trstu.

Zaradi vožnje blaga obrne naj se na **Emiliano d' Ant. Pogliayen**, generalnega agenta v Trstu.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.